

The Survival Social Club
&
the Extinction Survival Archive
(NL versie verderop)

The Survival Social Club is a participative project that gathers people around the idea of how to survive an impending climate apocalypse and how does that help us to create a better society today.

It all started with a practical issue: while I was emptying out my parental house, I was stuck with a load of books that would normally end up in the dumpster because of their utter obsolescence. They were practical knowledge books that were simply outdated and children's books that explained the world as it was quite a while ago.

At the same time the 'youth for climate'-marches were spreading all over the continent and I figured: how are my kids going to survive this impending doom if they will have no longer access to the world wide web. I gathered these books as 'the Extinction Survival Archive', a naive collection that functions as a conversation starter to talk about the premises of a climate apocalypse and how to find solutions to counter the effects or prepare us for the situation.

During two residencies at ZSenne Artlab in Brussels, I explored a first way of gathering people around that idea: I invited experts in their field to confront them with the archive and have them think about it from their own perspective. This resulted in two online broadcasts: [The Extinction Survival Archive #1](#) and [The Extinction Survival Archive #2](#)

The goal now is to create a group of people that would be able to address these issues once the shit hits the fan, and maybe find solutions to already prepare: a metropolitan 'preppers' movement. Based on the idea of the individual 'preppers' - one might know from the subculture in the US - it was fairly quickly clear that the individual approach would not work in a metropolitan area: cooperation would be key to survive on the one hand, but sustaining a population of a million is something else completely. Hence the idea that we should gather knowledge in smaller flocks (peer-to-peer networking) in order to setup a structure that would sustain itself.

I took on the idea of the 'Social Club'. Whether from the western capitalist elitist view like the British gentlemen's clubs or from the socialist approach like the Cuban social clubs: we gather around food and drinks, discuss the matters at hand and concoct ideas to address the issues.

In a first development phase, I'll start up from my own network and setup gatherings, inviting a group of 8 to 10 people that should bring the ingredients for a meal. (no questions asked, no intended goals, a first test if they will prepare or not)

I will cook their meal on a simple camping/boat stove setup and confront them with the 'extinction survival archive'. I'll have them go through the scenario of possible apocalypses and their contribution to the solutions. Their conversations/brainstorms will be taken down in sketch-note drawings that serve as an archive and output for the work to follow. Concrete plans might be made, but the idea is to gather and instigate new connections. The physical artistic output of the project are the plans drawn out, ideas taken down and actions to be taken. These also serve as a basis for a further refined artistic work, by myself or others.

In this first phase, one of the issues to address is also how to organise and setup these groups, in order to create the structures needed for a second phase.

In this second phase the network should spread out and grow. With the gathered knowledge and a working strategy that is set, the Survival Social Club needs to go on the road and tour different locations and social backgrounds. A travelling kitchen and crew will setup camp wherever they can to gather new groups, idea's and create an ever growing network of people, skills and knowledge.

A third phase should connect and interconnect different social clubs that have formed and find ways of communicating and reflecting on several (sub)issues that arise through these gatherings.

Through these phases, the Survival Social Club will be nomadic but with the intent to also find a location that can serve as a hub and an example for those other social clubs to be setup. It should be a place to gather, collect, store, experiment, reflect and disclose all the results. It should serve as a laboratory as well as a library, as a place for individual comfort as well as commons and, why not, also to serve and protect.

If you feel like you want to join the Survival Social Club, don't hesitate to get in touch...

NL:

**de Survival Social Club
&
het Archief voor Overleving bij Uitsterven**

De Survival Social Club is een participatief project dat mensen verzamelt rond het idee hoe we een dreigende klimaatapocalyps kunnen overleven en hoe ons dat kan helpen om vandaag een betere samenleving te creëren.

Het begon allemaal met een praktische kwestie: toen ik mijn ouderlijk huis aan het leeghalen was, zat ik opgescheept met een lading boeken die normaal gesproken in de vuilnisbak zouden belanden omdat ze volkomen verouderd waren. Het waren praktische kennisboeken die gewoon verouderd waren en kinderboeken die de wereld uitlegden zoals die een hele tijd geleden was.

Tegelijkertijd waren de 'youth for climate'-marsen zich over het hele continent aan het verspreiden en ik dacht: hoe gaan mijn kinderen dit naderende onheil overleven als ze straks geen toegang meer hebben tot het world wide web. Ik verzamelde deze boeken als 'the Extinction Survival Archive', een naïeve verzameling die functioneert als een conversatiestarter om te praten over de premissen van een klimaatapocalyps en hoe we oplossingen kunnen vinden om de effecten tegen te gaan of ons voor te bereiden op de situatie.

Tijdens twee residenties in ZSenne Artlab in Brussel onderzocht ik een eerste manier om mensen rond dat idee te verzamelen: ik nodigde experts in hun vakgebied uit om hen te confronteren met het archief en hen erover te laten nadenken vanuit hun eigen perspectief. Dit resulteerde in twee online uitzendingen: The Extinction Survival Archive #1 en The Extinction Survival Archive #2.

Het doel is nu om een groep mensen te creëren die in staat zou zijn om deze kwesties aan te pakken zodra het zover is, en misschien oplossingen te vinden om zich al voor te bereiden: een grootstedelijke 'preppers' beweging. Uitgaande van het idee van de individuele 'preppers' - die men misschien kent van de subcultuur in de VS - was het vrij snel duidelijk dat de individuele aanpak niet zou werken in een grootstedelijk gebied: samenwerking zou de sleutel zijn om te overleven enerzijds, maar een bevolking van een miljoen op de been houden is iets heel anders. Vandaar het idee dat we kennis moeten verzamelen in kleinere groepen (peer-to-peer networking) om een structuur op te zetten die zichzelf in stand kan houden.

Ik nam het idee van de 'Social Club' over. Of het nu is vanuit de westerse kapitalistische elitaire visie zoals de Britse gentlemen's clubs of vanuit de socialistische benadering zoals de Cubaanse sociale clubs: we komen samen rond eten en drinken, bespreken de zaken die aan de orde zijn en verzinnen ideeën om de problemen aan te pakken.

In een eerste ontwikkelingsfase ga ik uit van mijn eigen netwerk en zet ik bijeenkomsten op, waarbij ik een groep van 8 tot 10 mensen uitnodig die de ingrediënten voor een maaltijd moeten meebrengen. (geen vragen stellen, geen beoogde doelen, een eerste test of ze zich zullen voorbereiden of niet)

Ik zal hun maaltijd koken op een eenvoudig camping/bootfornuis en hen confronteren met het 'Extinction Survival Archief'. Ik laat ze het scenario van mogelijke apocalypses doorlopen en hun bijdrage aan de oplossingen. Hun gesprekken/brainstormen worden vastgelegd in sketch-note tekeningen die dienen als archief en output voor het werk dat volgt. Er kunnen concrete plannen worden gemaakt, maar het idee is om samen te komen en aan te zetten tot nieuwe verbanden. De fysieke artistieke output van het project zijn de getekende plannen, opgetekende ideeën en te ondernemen acties. Deze dienen tevens als basis voor een verder verfijnd artistiek werk, door mijzelf of anderen, die dan weer op zich aanzetten tot reflectie.

In deze eerste fase is een van de kwesties die moeten worden aangepakt ook hoe deze groepen te organiseren en op te zetten, om de structuren te creëren die nodig zijn voor een tweede fase.

In deze tweede fase moet het netwerk zich uitbreiden en groeien. Met de verzamelde kennis en een werk-strategie die is vastgesteld, moet de Survival Social Club op pad gaan en verschillende locaties en sociale achtergronden bezoeken. Een rondreizende keuken en crew zullen hun kamp opslaan waar ze maar kunnen om nieuwe groepen en ideeën te verzamelen en een steeds groeiend netwerk van mensen, vaardigheden en kennis te creëren.

Een derde fase moet de verschillende 'survival social clubs' die zich gevormd hebben met elkaar verbinden en manieren vinden om met elkaar te communiceren en na te denken over verschillende (sub)onderwerpen die tijdens deze bijeenkomsten naar voren komen.

Door deze fasen heen zal de Survival Social Club nomadisch zijn, maar met de intentie om ook een locatie te vinden die kan dienen als een hub en een voorbeeld voor die andere op te richten sociale clubs. Het moet een plek zijn om samen te komen, te verzamelen, te stockeren, te experimenteren, na te denken en alle resultaten openbaar te maken. Het moet dienen als laboratorium en als bibliotheek, als een plaats voor individueel comfort en als gemeenschapsruimte en, waarom niet, ook om te dienen en te beschermen.

Als je het gevoel hebt dat je lid wilt worden van de Survival Social Club, aarzel dan niet om contact op te nemen...